

og skal derfor tillade sig at indstille Lovforlaget til uforandret Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg skal ligeledes tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforlaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Folketinget, idet jeg i øvrigt kan henholde mig til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører for Udvalget.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforlaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 45 Stemmer.

Formanden: Lovforlaget vil nu blive tilfjældt Renseilspræsidiet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Afgift af Næringsvirksomhed i visse Tilfælde.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1593 ff.).

Der var til denne Behandling intet Endringsforslag stillet.

Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Sold: Naar henses til det Tidspunkt og den Situation, hvorunder dette Lovforslag foreligger, som jeg maa antage, til endelig Vedtagelse, er det jo antageligt, at det ikke vækker den Opmærksomhed, som det i Grunden burde efter dets Betydning og Betydning. Det er nemlig et Lovforslag, som imødeses med meget stor Længsel i Kommunerne og navnlig i Købstadkommunerne. Det kommer jo da heller ingenlunde uforberedt; thi det vil erindres, at det høje Landsting nu igennem tre Samlinger har behandlet Lovforlaget om den personlige Kommuneskat og da navnlig dermed tillige Spørgsmaalet om den mellemkommunale Fordeling, et Lovforslag, som ikke blev lettere at komme ud over, efter at det store Lovforslag om Bygningsskyld var optaget i det. Det endelige Resultat af denne 3-Mars Behandling er altsaa blevet det foreliggende Lovforslag, hvorefter et Flertal har funnet forene sig. — Endelig maa det erindres,

at dette Lovforslags Fremkomst ogsaa blev forberedt allerede ved 1ste Behandling her i Tinget, idet det saa vel fra Tingets Side som fra den højtærede Ministers Side blev antydet, at det vistnok vilde være rigtigt at gaa den Vej at indstrænke det store Lovforslag til det mest paatrængende, til dette om en Næringsafgift, som der var saa overordentlig stor Trang til. — Ligeledes vil det hufkes, at nede i Folketinget blev der ikke fra et Udvalgs Side men fra Medlemmer af et Udvalg, henhørende til forskellige Sider af Tinget, givet en Antydning af, at det var vist rettest at gaa denne Vej for at løse dette meget paatrængende Spørgsmaal om de ny Statteobjekter, hvorefter der er Tale i dette Lovforslag. — Det er vel saa, at man fra Købstædernes Side har haft den Opfattelse, at det eneste retfærdige vilde være, om de fremmede, som drive Næring i Kommunen, hvad enten det er Kapitalister eller Aktielskaber, betalte fuld Skat lige med dem, der svare den personlige Afgift. Men jeg føler mig overbevist om, at da dette ikke kunde naas, vil man være meget tilfreds med det Resultat, man her er kommen til, at der dog er sat et Maksimum af Afgiften paa indtil 3 pCt. af Nettoindtægten af den paagældende Næring.

Jeg ønsker, inden Lovforlaget forlader dette Ting, at fremhæve, at det er et virkeligt Retfærdighedskrav, hvorefter der her er Spørgsmaal, et Krav, som bør fuldestgøres og fuldestgøres uden længere Udsættelse. Thi enhver ved, at Forholdene udvikle sig mere og mere saaledes, at det er de fremmede Kapitalister og Aktielskaber, der drive Næring, medens Kommunens Stattebyrder, som forøges ved denne Næringsdrift, bæres af dem, der svare personlig Skat til Kommunerne. Det er efter min bestemte Opfattelse og mit Kendskab til Forholdene en Tilstand, som ikke bør eller kan vedblive. Jeg tror, at hvis Udviklingen fores videre i den Retning, ville de, der bo i en Kommune og svare personlig Skat, ikke kunne vedblive at bære Byrden. — Det er derfor beklageligt, at der ikke, selv i dette Ting, kan opnaas større Enighed om dette Lovforslag, end Tilfældet synes at være efter den Afstemning, der fandt Sted ved 2den Behandling, og navnlig maa jeg meget beklage, at man fra anden Side, hvor man fuldt erkender det Princip, at den fulde Afgift bør betales der, hvor Indtægten falder, ikke desto mindre gør den største Modstand imod dette Lovforslag, fordi man mener, at man ved at give en Lov som denne vil udsætte en større og grundigere Reform. Jeg skal dertil for det første sige, at jeg ikke kan se, at dette Lov-